

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. София, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 04.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11953** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 140, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Н. И. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] чрез адв. К. П. – САК, против мълчалив отказ на главния архитект на Район „К. село“ – Столична община за издаване на виза за проектиране по заявление, вх. № № РКС19-Г.-34-[5].

В жалбата се твърди, че жалбоподателят притежава право на собственост върху поземлен имот – собственик на Урегулиран поземлен имот VI-7 (шести, отреден за имот с планоснимачен номер седем) в квартал 342а, в местността „Буката“ по действащия регулационен план на [населено място], целият с площ от 298.40 кв.м. и площ съгласно скица № 15-853522-16.11.2018 г. 309 кв.м., кадастрален идентификатор 68134.203.353, като е поискал да му бъде издадена виза за проектиране. Към момента на подаване на жалбата до съда отговор не е постъпил. Счита, че е налице мълчалив отказ, който е незаконосъобразен, поради нарушение на чл. 140, ал. 3, във вр. с чл. 51, ал. 3 от ЗУТ. Иска от съда да бъде постановено решение, с което да бъде отменен мълчаливия отказ на гл. архитект на Район „К. село“ – Столична община и преписката да бъде върната с указания за издаване на исканата виза за проектиране. Претендира за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – главният архитект на Район „К. село“ – Столична община се представлява от юриск. П., която изразява становище по делото, счита жалбата за

неоснователна. Претендира юриск. възнаграждение.

СГП не се представлява.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателств, във връзка с доводите и становищата на страните и като извърши проверка на законосъобразността на обжалваната мълчалив отказ, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Искането за издаване на виза за проектиране по реда на чл. 140 от ЗУТ представлява волеизявление за издаване на документ от правно значение за упражняване на права, съгласно чл. 21, ал. 3 от АПК. С отказа да се издаде такава виза се засягат правата на възложителя, чието искане не е удовлетворено, поради което е налице правен интерес от неговото обжалване и разглеждането му по същество.

Преценена по същество жалбата е основателна.

От доказателствата по делото съдът прие за установено следното от фактическа страна:

Производството по постановяване на оспорвания по настоящето дело мълчалив отказ е започнало по заявление, вх. № № РКС19-Г.-34-[5] от 09.10.2020 г. /л. 17-18/, с която жалбоподателят е поискал да му бъде издадена виза за проектиране на на Сграда със смесено предназначение, находяща се в имота. Същият се легитимира като собственик на Урегулиран поземлен имот VI-7 (шести, отреден за имот с планоснимачен номер седем) в квартал 342а, в местността „Буката“ по действащия регулационен план на [населено място], целият с площ от 298.40 кв.м. и площ съгласно скица № 15-853522-16.11.2018 г. 309 кв.м., кадастрален идентификатор 68134.203.353, по силата на нот. актове за закупуване на части от сграда/л. 7-9/.

Към заявлението са приложени следните документи:

1. Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 083, том I, рег. № 3709, нот. дело № 069/19.12.2003 г. на нотариус Н. Г., рег. № 276 на НК, с район на действие СРС, вписан в СВ с вх. рег. № 51951, акт № 38, том БЪБХХ от 19.12.2003 г.;
2. Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 081, том I, рег. № 3700, нот. дело № 067/19.12.2003 г. на нотариус Н. Г., рег. № 276 на НК, с район на действие СРС, вписан в СВ с вх. рег. № 51952, акт № 39, том БЪБХХ от 19.12.2003 г.;
3. Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 082, том I, рег. № 3706, нот. дело № 068/19.12.2003 г. на нотариус Н. Г., рег. № 276 на НК, с район на действие СРС, вписан в СВ с вх. рег. № 51953, акт. № 110, том БЪБХХ от 19.12.2003 г.;
4. Кадастрална скица № 15-853522-16.11.2018 г.;
5. Комбинирана скица;
6. Предварителен договор за учредяване право на строеж (суперфиция)

срещу задължение за построяване на жилищна сграда от 14.03.2019 г.;

По молбата за издаване на виза липсва към момента изрично произнасяне от адм. орган, поради което е налице мълчалив отказ за издаване на акта. Така установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Редът за издаване на искания документ-виза за проектиране е посочен в чл. 140 и сл. от ЗУТ, съгласно който възложителят или упълномощено от него лице може да поиска виза за проектиране, която се издава от главния архитект на общината в срок до един месец от постъпване на заявлението – чл. 140, ал. 7 от ЗУТ. Безспорно установено е от представените по делото нотариални актове е, че жалбоподателят е носител на това право и като такъв е активно легитимиран да иска издаване на виза за проектиране. Компетентен да се произнесе по искането за издаване на виза за проектиране е главният архитект на общината, съгласно чл. 140, ал. 7 от ЗУТ. Срокът за произнасяне от страна на главния архитект е изтекъл на 09.11.2020 г.

Съдът намира, че са налице в пълен обем материално – правните предпоставки за произнасяне по заявлението за издаване на исканата виза за проектиране. Това е така, понеже обектът за чието проектиране се иска същата представлява строително мероприятие, попадащо в хипотезите, изброени в чл. 140, ал. 2 от ЗУТ с посочване на съответните параметри на застрояване. Липсват данни по делото да е удължаван срока за произнасяне по реда на чл. 57, ал. 7 от АПК, който може да бъде максимум 14 дни. Няма данни и за спиране на производството по реда на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, каквато възможност, при изложените твърдения за унищожаване на обект, представляващ недвижима културна ценност, би могло да се обсъди.

В настоящият случай, за главния архитект на общината е налице законното задължение по чл. 140, ал. 7 да се произнесе по заявлението за издаване на виза за проектиране, при съобразяване с приложените в преписката доказателства.

По гореизложените съображения следва да бъде отменен оспорения мълчалив отказ на главния архитект на СО, а преписката да бъде върната за разглеждане и произнасяне по искането за издаване на виза за проектиране.

При този изход на делото и направеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски, такива следва, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да бъдат присъдени в размер на 50 /петдесет/ лева - внесена държавна такса.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Н. И. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] чрез адв. К. П. – САК,

МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на главния архитект на Район „К. село“ – Столична община за издаване на виза за проектиране по заявление, вх. № № РКС19-Г.-34-[5];

ИЗПРАЩА делото като преписка на главния архитект на Столична община за разглеждане и произнасяне по искането за издаване на виза за проектиране, в месечен срок, съобразно дадените в мотивите указания.

ОСЪЖДА Столична община, представлявана от кмета, да заплати на Н. И. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] разноски по делото в размер на 50 /петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от уведомяването на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: